

Ben je nou helemaal...van de pot gerukt

Zeilersvreugd, of leed van een ander, heerlijk...door Jan Huisman

Met een mooi Zuidwesten windje besluiten we om 's morgens vroeg via de Goereese sluis bij Stellendam de thuisreis naar Lelystad te beginnen. De vakantietocht, in veel regen en met onbetrouwbare winden, is bijna voorbij. Om 7 uur melden wij ons voor de sluis en we horen dat er net een auto door een slagboom gereden is, daarom mag de brug niet open. Er kan 14 meter onder door, maar wij hebben 14,5 meter nodig. "De monteur is gebeld", meldt de sluiswachter. Wij meren af aan het remmingwerk en houden scheepsraad. Een monteur, op zaterdagochtend, een nieuwe slagboom, gaan we daar op wachten? Het overleg duurt niet lang: wij gaan terug over het Haringvliet en dan via Spui, Oude Maas, Scheur en Nieuwe Waterweg naar zee. De tocht verloopt vlot, ook al omdat we overal stroom mee hebben. Vooral op het Spui is de stroomrichting van veel factoren afhankelijk, die kan mee of tegen zijn, maar we hebben geluk. Na een vrij vlotte opening van de Spijkenisse- en de Botlekbrug zijn we vrij om naar zee te varen.

Een halve mijl voor de Maasmond wordt het water zeer knobbelig. Dat is normaal voor een uitmonding naar zee. Eenmaal op zee, met de zeilen gehesen, wordt het wel weer rustiger. Vlak voor de mond spreek ik benauwd tot de schipperse: "Ik moet vreselijk plassen, en wel nu". "Je weet je momenten wel te kiezen", spreekt zij, maar ze neemt het roer over en ik ga mijn ding doen.

Eenmaal op de pot gaat het schip zó te keer dat ik letterlijk gelanceerd word. De natuurlijke processen laten zich niet direct stoppen, dus ik zit met natte kleren, maar verder nog goed gezond. Eenmaal weer buiten besluit ik toch maar schone kleren te gaan aantrekken. In de achterkajuit, waar het ook goed te keer gaat, trek ik m'n schoenen, oliegoed en broek uit, en trek ik schone spullen aan. Door al dat gebuk en geworstel met kleding voel ik me een beetje naar worden. Nadien, in de kuip, heb ik de bekende verschijnselen van een beginnende zeeziekte: gapen, veel lucht happen. Het duurt geen kwartier, of mijn ontbijt komt naar buiten. Voor het eerst in zeker 10 jaar zeeziek! Inmiddels hebben we de zeilen gehesen en spurt het schip met 8,5 knoop over de grond, ook hier weer een lekker stroompje mee. We komen vlot in IJmuiden aan en bereiken rond borreltijd in Zijkanaal C de WSV "IJmond". Alle leed is weer geleden.

